

Ο Κηφέας και η Κασσιόπη έχουν μια κόρη, την Ανδρομέδα. Η Κασσιόπη, περήφανη για την ομορφιά της, συγκρίνει τον εαυτό της με τις Νηρηίδες. Ο Ποσειδώνας θυμωμένος στέλνει στην ακτή της Αιθιοπίας ένα θαλασσινό θηρίο (κήτης), που αφανίζει τους κατοίκους. Το μαντείο απαντά (έτσι) στους κατοίκους: «Στο θεό αρέσει βασιλικό σφάγιο». Τότε ο Κηφέας δένει την Ανδρομέδα πάνω σε ένα βράχο. Το κήτης κατευθύνεται προς την Ανδρομέδα. Ξαφνικά καταφτάνει πετώντας ο Περσέας με τα φτερωτά σανδάλια του· βλέπει την κόρη και θαμπώνεται από την ομορφιά της. Ο Περσέας σκοτώνει το κήτης με το δόρυ και απελευθερώνει την Ανδρομέδα. Ο Κηφέας, η Κασσιόπη και οι κάτοικοι της Αιθιοπίας χαίρονται πάρα πολύ.

Τους αρχαίους Ρωμαίους διέκρινε¹ πάρα πολύ μεγάλη ομόνοια κι ελάχιστη πλεονεξία. Οι Ρωμαίοι ήσαν γενναϊόδωροι στη λατρεία των θεών αλλά οικονόμοι στην ιδιωτική τους ζωή. Παράβγαιναν μεταξύ τους στη δικαιοσύνη και φρόντιζαν την πατρίδα τους. Στον πόλεμο απομάκρυναν τους κινδύνους με το θάρρος τους κι αποκτούσαν συμμάχους² με τις ευεργεσίες τους. Εκλεγμένοι άντρες φρόντιζαν για το κράτος οι άντρες αυτοί είχαν το σώμα αδύναμο από τα χρόνια αλλά το πνεύμα

δυνατό από τη σοφία τους . 1. Στους αρχαίους Ρωμαίους υπήρχε 2. συμμαχίες.

5

Ο Σίλιος Ιταλικός, ο επικός ποιητής, ήταν άντρας δοξασμένος. Τα δεκαεφτά βιβλία του για το δεύτερο Καρχηδονιακό πόλεμο είναι όμορφα. Τα τελευταία χρόνια της ζωής του παρέμενε στην Καμπανιά. Στα μέρη εκείνα είχε στην κατοχή του πολλά αγροκτήματα. Ο Σίλιος είχε ευαίσθητη ψυχή. Επιδίωκε (να φτάσει) τη δόξα του Βιργιλίου και περιέβαλλε το πνεύμα του με αγάπη¹. Τον τιμούσε όπως ο μαθητής το δάσκαλο. Το μνημείο του, που βρισκόταν στη Νεάπολη, το θεωρούσε (κάτι) σαν ναό.

1. λάτρευε το πνεύμα του.

6

Στην πολιτεία που τη στεριώνουν οι νόμοι, οι καλοί πολίτες τηρούν τους νόμους πρόθυμα: γιατί ο νόμος είναι το θεμέλιο της ελευθερίας και η πηγή της δικαιοσύνης. Ο νους, η ψυχή, η σκέψη και η κρίση της πολιτείας βρίσκονται στους νόμους. Όπως τα σώματα μας δεν υπάρχουν χωρίς την ψυχή, έτσι και η πολιτεία δε στέκεται χωρίς το νόμο. Οι άρχοντες είναι θεράποντες των νόμων, οι δικαστές είναι ερμηνευτές των νόμων και, τέλος, όλοι εμείς είμαστε υπηρέτες των νόμων γιατί έτσι μπορούμε να είμαστε ελεύθεροι.

1.δεν στέκονται, είναι νεκρά.